

Hiến pháp Pháp

Hiến pháp Pháp

Những người dân Pháp long trọng tuyên bố đính kèm của họ quyền của Man và các nguyên tắc chủ quyền quốc gia theo quy định của Tuyên bố năm 1789, xác nhận và bổ sung Lời nói đầu của Hiến pháp năm 1946, và các quyền và nghĩa vụ theo quy định trong Điều lệ Môi trường năm 2004.

Bởi đức hạnh của các nguyên tắc và tự quyết của các dân tộc, Cộng hòa cung cấp cho các vùng lãnh thổ ở nước ngoài đã bày tỏ sẽ tuân theo tổ chức mới được thành lập trên lý tưởng chung của sự bình đẳng, tự do và tình huynh đệ và hình thành với mục đích phát triển dân chủ của họ.

Điều 1.

Pháp được, không thể chia thể tục, dân chủ và Cộng hòa xã hội. Nó có trách nhiệm đảm bảo sự bình đẳng của mọi công dân trước pháp luật, không phân biệt nguồn gốc chủng tộc, hay tôn giáo. Nó phải tôn trọng tất cả các niềm tin. Nó được tổ chức trên cơ sở phân cấp.

Điều lệ sẽ thúc đẩy tiếp cận bình đẳng của phụ nữ và nam giới cho cơ quan tự chọn và các bài viết cũng như vị trí trách nhiệm nghề nghiệp và xã hội.

TITLE I

VỀ CHỦ QUYỀN

Điều 2.

Ngôn ngữ của Cộng hòa Pháp.

Biểu tượng quốc gia được lá cờ ba màu xanh, trắng và đỏ.

Bài quốc ca *La Marseillaise*.

Các câu châm ngôn của nước Cộng hòa sẽ là "Tự do, Bình đẳng, tình huynh đệ".

Nguyên tắc của Cộng hòa sẽ là: chính phủ của nhân dân, do dân và vì dân.

Điều 3.

Chủ quyền quốc gia quy định áo trong nhân dân, thực hiện thông qua người đại diện của họ và phương tiện trung cầu dân ý.

Không có phần của người dân cũng không phải bất cứ cá nhân nào có thể đoạt lấy cho chính nó, hoặc với chính mình, tập thể dục đó.

Quyền bầu cử có thể được trực tiếp hoặc gián tiếp theo quy định của Hiến pháp.
Nó luôn luôn được phổ quát, bình đẳng và bí mật.

Tất cả các công dân Pháp của một trong hai quan hệ tình dục, những người đã đạt đến đa số của họ và sở hữu các quyền dân sự và chính trị của họ có thể bỏ phiếu theo quy định của quy chế.

Điều 4.

Các đảng chính trị và các nhóm có trách nhiệm đóng góp vào việc thực hiện quyền bầu cử. Chúng được hình thành và tiếp tục hoạt động tự do. Họ phải tôn trọng các nguyên tắc chủ quyền quốc gia và dân chủ.

Họ sẽ đóng góp vào việc thực hiện các nguyên tắc quy định trong đoạn thứ hai của Điều 1 theo quy định bởi quy chế.

Quy chế phải bảo đảm sự biểu hiện của ý kiến đa dạng và sự tham gia bình đẳng của các bên và các nhóm chính trị trong đời sống dân chủ của dân tộc.

Mục II

CHỦ TỊCH NƯỚC CỘNG HOÀ

Điều 5.

Chủ tịch nước Cộng hòa phải đảm bảo sự tôn trọng Hiến pháp. Ông phải đảm bảo, bởi trọng tài của mình, có chức năng thích hợp của các cơ quan công quyền và liên tục của Nhà nước.

Ông được bảo lãnh độc lập dân tộc, toàn vẹn lãnh thổ và sự tôn trọng đối với điều ước quốc tế.

Điều 6.

Tổng thống được bầu với nhiệm kỳ năm năm phổ thông đầu phiếu trực tiếp.

Không ai có thể nắm giữ chức vụ quá hai nhiệm kỳ liên tiếp.

Cách thức thực hiện của bài viết này được xác định bởi một đạo luật thể chế.

Điều 7.

Tổng thống được bầu bởi một đa số tuyệt đối phiếu bầu. Nếu như đa số không phải là thu được trên lá phiếu đầu tiên, một lá phiếu thứ hai sẽ diễn ra vào ngày mười bốn sau đó. Chỉ có hai ứng cử viên bỏ phiếu số phiếu lớn nhất của lá phiếu đầu tiên, sau khi bất kỳ thu hồi của các ứng cử viên tốt hơn đặt, có thể đứng trong lá phiếu thứ hai.

Quá trình bầu cử Tổng thống sẽ bắt đầu bằng cách gọi điện thoại cho biết cuộc bầu cử của Chính phủ.

Cuộc bầu cử Tổng thống mới sẽ được tổ chức không ít hơn hai mươi ngày và không nhiều hơn 35 ngày trước khi hết thời hạn của Chủ tịch trong văn phòng.

Chủ Tịch Đoàn của mùa thu nước Cộng hòa bỏ trống vì bất kỳ lý do gì, hoặc nên Hội đồng Hiến pháp giới thiệu từ quy định của Chính phủ bởi một đa số tuyệt đối của các thành viên của mình rằng Chủ tịch nước Cộng hòa là mất khả năng, nhiệm vụ của Chủ tịch nước Cộng hòa, ngoại trừ những quy định tại Điều 11 và Điều 12, được tạm thời thực hiện do Chủ tịch Thượng viện hoặc, nếu sau này là biến mất khả năng, của Chính phủ.

Trong trường hợp của vị trí tuyển dụng, hoặc không đủ năng lực của Tổng thống tuyên bố không còn thường trực của Hội đồng Hiến pháp, cuộc bầu cử Tổng thống mới được, ngoại trừ trong trường hợp của một phát hiện bởi Hội đồng Hiến pháp bất khả kháng, được tổ chức không ít hơn hai mươi ngày và không nhiều hơn 35 ngày sau khi bắt đầu của vị trí tuyển dụng hoặc tuyên bố bất lực vĩnh viễn.

Trong trường hợp của cái chết hoặc mất sức trong bảy ngày trước thời hạn đăng ký ứng cử của bất kỳ của người người, ít hơn ba mươi ngày trước khi như vậy thời hạn, có công bố công khai quyết định của họ để ứng cử, Hội đồng Hiến pháp có thể quyết định hoãn cuộc bầu cử.

Nếu, trước khi các vòng bỏ phiếu đầu tiên, các ứng cử viên chết hoặc trở nên bất lực, Hội đồng Hiến pháp tuyên bố cuộc bầu cử được hoãn lại.

Trong trường hợp của cái chết hoặc mất sức của một trong hai ứng cử viên dẫn đầu sau vòng đầu tiên bỏ phiếu trước khi bắt kỳ rút, Hội đồng Hiến pháp tuyên bố rằng tiến trình bầu cử phải được lặp đi lặp lại đầy đủ, tương tự được áp dụng trong trường hợp cái chết hoặc mất sức của một trong hai ứng cử viên vẫn còn đứng trên vòng bỏ phiếu thứ hai của.

Tất cả các trường hợp được chuyển đến Hội đồng Hiến pháp theo cách đã được nêu trong đoạn thứ hai của bài viết 61 hoặc trong đó đặt ra cho việc đăng ký ứng cử viên trong Đạo luật thể chế quy định tại Điều 6.

Hội đồng Hiến pháp có thể kéo dài thời gian giới hạn trong đoạn ba và năm trên, với điều kiện bỏ phiếu diễn ra chậm nhất không quá 35 ngày kể từ ngày quyết định của Hội đồng Hiến pháp. Nếu việc thực hiện các quy định của kết quả này đoạn trong việc hoãn cuộc bầu cử vượt ra ngoài hết thời hạn của Chủ tịch trong văn phòng, sau này sẽ được duy trì trong văn phòng cho đến khi người kế nhiệm ông được công bố.

Không điều 49 và 50 cũng không phải tại Điều 89 của Hiến pháp được thực hiện trong các vị trí tuyển dụng của Chủ tịch Đoàn của nước Cộng hòa hoặc trong khoảng thời gian giữa việc kê khai không đủ năng lực thường trực của Tổng thống và bầu cử người kế nhiệm ông.

Điều 8.

Chủ tịch nước Cộng hòa bổ nhiệm Thủ tướng Chính phủ. Ông chấm dứt việc bổ nhiệm của Thủ tướng Chính phủ khi các hồ sơ dự thầu sau việc từ chức của Chính phủ.

Đề nghị của Thủ tướng Chính phủ, ông sẽ chỉ định các thành viên khác của Chính phủ và chấm dứt các cuộc hẹn của họ.

Điều 9.

Chủ tịch nước Cộng hòa chủ trì Hội đồng Bộ trưởng.

Điều 10.

Chủ tịch nước Cộng hòa ban hành Hành vi của Quốc hội trong thời hạn mười lăm ngày sau đoạn cuối cùng của một đạo luật và truyền dẫn của nó Chính phủ.

Ông có thể, trước khi hết thời hạn này, hãy yêu cầu Quốc hội để mở lại cuộc tranh luận về Đạo luật hoặc bất kỳ phần đó. Như vậy mở lại các cuộc tranh luận không được từ chối.

Điều 11.

Chủ tịch nước Cộng hòa có thể, dựa trên đề xuất của Chính phủ khi Quốc hội trong phiên giao dịch, hoặc một chuyển động chung của hai Viện, được công bố trong *các tạp chí* Officiel, trình một cuộc trưng cầu bất kỳ Bill Chính phủ trong đó đề với các tổ chức của công chúng cơ quan, hoặc với các cải cách liên quan đến

kinh tế, xã hội chính sách dân tộc, và các dịch vụ công cộng góp phần khắc phục, hoặc cung cấp cho phép phê chuẩn một hiệp ước, mặc dù không trái với Hiến pháp, sẽ ảnh hưởng đến chức năng hoạt động của tổ chức.

Trong trường hợp trưng cầu dân ý được tổ chức vào những khuyến nghị của Chính phủ, sau này sẽ làm cho một tuyên bố trước khi mỗi nhà và cùng sẽ được theo sau bởi một cuộc tranh luận.

Điều 11 ⁽¹⁾.

Chủ tịch nước Cộng hòa có thể, dựa trên đề xuất của Chính phủ khi Quốc hội trong phiên giao dịch, hoặc một chuyển động chung của hai Viện, được công bố trong các tạp chí Officiel, trình một cuộc trưng cầu bất kỳ Bill Chính phủ trong đó đề với các tổ chức của công chúng cơ quan, hoặc với các cải cách liên quan đến chính sách kinh tế, xã hội hoặc môi trường của dân tộc, và sung công cộng góp phần dịch vụ, hoặc quy định cho phép phê chuẩn một hiệp ước, mặc dù không trái với Hiến pháp, sẽ ảnh hưởng đến chức năng của tổ chức.

Trong trường hợp trưng cầu dân ý được tổ chức vào những khuyến nghị của Chính phủ, sau này sẽ làm cho một tuyên bố trước khi mỗi nhà và cùng sẽ được theo sau bởi một cuộc tranh luận.

Một trưng cầu dân ý liên quan đến một chủ đề được đề cập trong đoạn đầu tiên có thể được tổ chức theo sáng kiến của 1 / 5 các thành viên của Quốc hội, hỗ trợ 1 /

10 của các cử tri ghi danh vào sổ đăng ký bầu cử. Sáng kiến này sẽ mang hình thức của một thành viên tư nhân của Bill và không áp dụng đối với việc hủy bỏ một điều khoản điều lệ ít hơn một năm ban hành.

Các điều kiện mà theo đó nó được giới thiệu và những người theo mà Hội đồng Hiến pháp theo dõi sự tôn trọng các quy định của đoạn trước đó, được thiết lập bởi một đạo luật thể chế.

Nếu Bill Thành viên cá nhân đã không được coi là của hai nhà trong một khoảng thời gian thiết lập bởi Đạo luật thể chế, Chủ tịch nước Cộng hòa có trách nhiệm trình một cuộc trưng cầu .

Trường hợp quyết định của nhân dân Pháp trong trưng cầu dân ý không phải là thuận lợi để các thành viên tư nhân của Bill, không có đề nghị trưng cầu dân ý mới về cùng một chủ đề có thể được đệ trình trước khi kết thúc một khoảng thời gian hai năm sau ngày bỏ phiếu .

Trường hợp kết quả trưng cầu dân ý là thuận lợi cho Bill Chính phủ, Bill Thành viên tư nhân, Chủ tịch nước Cộng hòa ban hành quy chế kết quả trong thời hạn mười lăm ngày sau khi công bố kết quả số phiếu bầu.

Điều 12.

Chủ tịch nước Cộng hòa có thể, sau khi tham khảo ý kiến của Thủ tướng Chính phủ và Chủ tịch của nhà Quốc hội, tuyên bố của Quốc hội bị giải thể.

Một cuộc tổng tuyển cử sẽ diễn ra không ít hơn hai mươi ngày và không quá bốn mươi ngày sau khi giải thể.

Quốc hội được ngời như quyền vào ngày Thứ Năm thứ hai sau cuộc bầu cử của nó. Nếu vào mùa thu này ngời ngoài thời gian quy định cho khoá họp thường kỳ, kỳ họp sẽ được triệu tập bằng cách phải trong một thời gian mười lăm ngày.

Không có giải thể tiếp tục được tiến hành trong vòng một năm sau cuộc bầu cử.

Điều 13.

Chủ tịch nước Cộng hòa ký các Pháp lệnh và Nghị định thảo luận thuận trong Hội đồng Bộ trưởng.

Ngài sẽ làm cho các cuộc hẹn cho các bài dân sự và quân sự của Nhà nước.

Conseillers d'chánh, Grand Chancelier de la Legion d'boi tinh, Đại sứ và phái viên bất thường, Conseillers Maîtres des Cour Comptes, Prefects, đại diện Nhà nước trong các cộng đồng ở nước ngoài Điều 74 được áp dụng và ở New Caledonia, quân sự cấp cao nhất Sĩ quan, Recteurs des Viện Hàn lâm và Giám đốc Sở Trung ương được bổ nhiệm vào Hội đồng Bộ trưởng.

Một đạo luật thể chế có trách nhiệm xác định các bài viết khác được lắp đầy tại các cuộc họp của Hội đồng Bộ trưởng và cách thức trong đó quyền lực của Chủ

tịch nước Cộng hòa làm cho các cuộc hẹn có thể được phân cấp của ông được thực hiện trên danh nghĩa của mình.

Một đạo luật thể chế có trách nhiệm xác định các bài viết hay vị trí, khác hơn so với những đề cập đến trong đoạn thứ ba, liên quan đến đó, trên tài khoản của tầm quan trọng của họ trong việc bảo đảm các quyền và tự do hay đời sống kinh tế và xã hội của dân tộc, sức mạnh của bổ nhiệm được giao Chủ tịch nước Cộng hòa được thực hiện sau khi tham khảo ý kiến với Ban thường trực có liên quan trong mỗi nhà. Chủ tịch nước Cộng hòa sẽ không làm cho một cuộc hẹn khi tổng số phiếu bầu tiêu cực trong ủy ban từng đại diện cho ít nhất 3 / 5 số phiếu bầu của hai ủy ban. Quy chế xác định các ủy ban thường trực có liên quan theo các bài viết hoặc các vị trí có liên quan.

Điều 14.

Chủ tịch nước Cộng hòa sẽ công nhận các đại sứ và phái viên bất thường để các cường quốc nước ngoài, đại sứ nước ngoài và các phái viên đặc biệt sẽ được công nhận với anh ta.

Điều 15.

Chủ tịch nước Cộng hòa sẽ được Tư lệnh trưởng các lực lượng vũ trang. Ông có trách nhiệm chủ trì Hội đồng quốc phòng cao hơn và các ủy ban quốc gia.

Điều 16.

Trường hợp tổ chức của nước Cộng hòa, sự độc lập của dân tộc, toàn vẹn lãnh thổ của mình hoặc thực hiện các cam kết quốc tế của mình đang bị đe dọa nghiêm trọng và ngay lập tức, và hoạt động đúng đắn của cơ quan công quyền hiến pháp là bị gián đoạn, Tổng thống Cộng hòa có trách nhiệm thực hiện các biện pháp theo yêu cầu của những trường hợp này, sau khi chính thức có ý kiến của Thủ tướng Chính phủ, Chủ tịch của Nhà Quốc hội và Hội đồng Hiến pháp.

Ông có trách nhiệm giải quyết các Quốc gia và thông báo các biện pháp đó.

Các biện pháp được thiết kế để cung cấp cho cơ quan công quyền hiến pháp như nhanh chóng nhất có thể, với các phương tiện để thực hiện nhiệm vụ của mình. Hội đồng Hiến pháp phải được tư vấn về các biện pháp đó.

Quốc hội được ngời quyền.

Quốc hội không bị giải thể trong việc thực hiện các quyền hạn khẩn cấp này.

Sau ba mươi ngày kể từ ngày thực hiện quyền hạn tình trạng khẩn cấp như vậy, vấn đề có thể được chuyển đến Hội đồng Hiến pháp do Chủ tịch Quốc hội, Chủ tịch Thượng viện, sáu mươi thành viên của Quốc hội hoặc sáu mươi thượng nghị sĩ, để quyết định nếu điều kiện đặt ra trong một đoạn vẫn áp dụng. Hội đồng đưa ra quyết định công khai càng sớm càng tốt. Trong phạm vi nhiệm vụ, quyền, thực hiện một kiểm tra và thực hiện quyết định của mình theo cách tương tự sau sáu

mười ngày kể từ ngày thực hiện quyền hạn tình trạng khẩn cấp hoặc tại bất kỳ thời điểm sau đó.

Điều 17.

Chủ tịch nước Cộng hòa được trao quyền cấp ân xá cá nhân.

Điều 18.

Chủ tịch nước Cộng hòa được giao tiếp với hai Viện của Quốc hội bằng tin nhắn mà ông sẽ gây ra để được đọc thành tiếng và không sẽ phát sinh cuộc tranh luận bất kỳ.

Ông có thể mất sà trước khi Quốc hội triệu tập Quốc hội cho mục đích này. Tuyên bố của ông có thể làm phát sinh, trong sự vắng mặt của mình, một cuộc tranh luận mà không cần bỏ phiếu.

Khi không trong phiên giao dịch, nhà Quốc hội được triệu tập đặc biệt cho mục đích này.

Điều 19.

Văn của Chủ tịch nước Cộng hòa, những người được quy định trong điều 8 (một đoạn), 11, 12, 16, 18, 54, 56 và 61, sẽ được countersigned do Thủ tướng Chính phủ và, nếu cần, do Bộ trưởng có liên quan.

TITLE III

CHÍNH PHỦ

Điều 20.

Chính phủ quy định và thực hiện chính sách dân tộc.

Nó có trách nhiệm xử lý các dịch vụ dân sự và các lực lượng vũ trang.

Nó phải chịu trách nhiệm vào Quốc hội, phù hợp với các điều khoản và thủ tục quy định tại các điều 49 và 50.

Điều 21.

Thủ tướng Chính phủ chỉ đạo các hành động của Chính phủ. Ông chịu trách nhiệm bảo vệ Tổ quốc. Ông chịu trách nhiệm đảm bảo việc thực hiện pháp luật. Theo Điều 13, ông sẽ có quyền lực để làm cho các quy định và thực hiện các cuộc hẹn dân sự và quân sự.

Ông có thể đại biểu một số quyền hạn của mình cho Bộ trưởng.

Ông sẽ thay mặt, nếu trường hợp phát sinh, Chủ tịch nước Cộng hòa là chủ tịch của Hội đồng và các ủy ban nêu tại Điều 15.

Ông có thể, trong trường hợp đặc biệt, đại diện cho ông là chủ tịch của một cuộc họp của Hội đồng Bộ trưởng bởi đức hạnh của một đoàn đại biểu thể hiện quyền lực cho một chương trình nghị sự cụ thể.

Điều 22.

Văn Thủ tướng Chính phủ được countersigned trường hợp cần thiết, do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về thực hiện.

Điều 23.

Thành viên của Chính phủ có trách nhiệm không tương thích với các tổ chức bất kỳ văn phòng Quốc hội, vị trí bất kỳ đại diện chuyên nghiệp ở cấp quốc gia, việc làm bất kỳ hoặc bất kỳ hoạt động chuyên môn nghiệp vụ.

Một đạo luật thể chế có trách nhiệm xác định cách thức mà các chủ sở hữu của cơ quan, chức vụ, công ăn việc làm sẽ được thay thế.

Việc thay thế thành viên của Quốc hội được tiến hành theo quy định của Điều 25.

TITLE IV

Quốc hội

Điều 24.

Quốc hội sẽ thông qua đạo luật. Nó có trách nhiệm theo dõi hành động của Chính phủ. Nó sẽ đánh giá các chính sách công cộng.

Nó bao gồm Quốc hội và Thượng viện.

Các thành viên của Quốc hội, có số lượng không vượt quá 577, được bầu thông đầu phiếu trực tiếp.

Thượng viện, mà các thành viên không được vượt quá ba trăm bốn mươi tám, được bầu thông đầu phiếu gián tiếp. Thượng viện sẽ đảm bảo các đại diện của các cộng đồng lãnh thổ của nước Cộng hòa.

Công dân Pháp sống ở nước ngoài sẽ được đại diện trong Quốc hội và Thượng viện.

Điều 25.

Một đạo luật thể chế có trách nhiệm xác định thời hạn mà nhà tùng được bầu, số lượng thành viên, phụ cấp, điều kiện đủ điều kiện và điều khoản bị loại và không tương thích với các thành viên.

Nó tương tự như vậy được xác định theo cách thức của cuộc bầu cử của những người được kêu gọi để thay thế các thành viên của Quốc hội hoặc thượng nghị sĩ có chỗ ngồi đã trở thành bỏ trống, cho đến khi đổi mới nói chung hay một phần

của cuộc bầu cử Hạ viện, trong đó họ ngồi, hoặc đã được tạm thời thay thế trên tài khoản đã chấp nhận một vị trí trong Chính phủ.

Một ủy ban độc lập, có thành phần và các quy tắc của tổ chức và hoạt động sẽ được thiết lập theo luật, công khai bày tỏ ý kiến về Chính phủ và các thành viên tư nhân "Dự án luật xác định các cử tri cho cuộc bầu cử của các Thành viên của Quốc hội, hoặc sửa đổi sự phân bố của chỗ ngồi của các Thành viên của các đại biểu Quốc hội, đại biểu của thượng nghị sĩ.

Điều 26.

Không có thành viên của Quốc hội phải bị truy tố, điều tra, bị bắt, giam giữ, đã cố gắng tôn trọng ý kiến bày tỏ sự hoặc phiếu bầu trong việc thực hiện nhiệm vụ chính thức của mình.

Không có thành viên Quốc hội có trách nhiệm thể bị bắt vì một tội phạm nghiêm trọng hoặc tội phạm lớn khác, cũng không phải chịu bất kỳ biện pháp giam giữ hoặc bán giam giữ khác, mà không được phép của Cục Nhà của ông là một thành viên. Việc ủy quyền không được yêu cầu trong trường hợp của một tội phạm nghiêm trọng hoặc tội phạm lớn khác *cam kết* flagrante delicto hoặc khi một niềm tin đã trở thành cuối cùng.

Việc tạm giữ, chịu các biện pháp giam giữ hoặc bán giam giữ, hoặc bị truy cứu trách của một thành viên của Quốc hội thì bị đình chỉ trong suốt thời gian của phiên họp này, nếu nhà của ông là một thành viên.

Nhà có liên quan phải đáp ứng quyền cho phiên họp bổ sung để cho phép các ứng dụng của đoạn nêu trên phải hoàn cảnh yêu cầu như vậy.

Điều 27.

Thành viên không được bầu với bất kỳ nhiệm vụ có giá trị ràng buộc.

Thành viên có quyền bỏ phiếu được thực hiện trong người.

Một đạo luật thể chế có thể, trong trường hợp đặc biệt, cho phép bỏ phiếu bởi proxy. Trong trường hợp đó, Thành viên thì không được nhiều hơn một proxy.

Điều 28.

Quốc hội được ngồi như quyền trong phiên giao dịch thông thường sẽ bắt đầu vào ngày làm việc đầu tiên của tháng Mười và sẽ kết thúc vào ngày làm việc cuối cùng của tháng Sáu.

Số ngày cho mỗi nhà có thể ngồi trong khoá họp thường kỳ không được vượt quá 120. Số lượng tuần ngồi được xác định bởi mỗi Viện.

Thủ tướng Chính phủ, sau khi tham khảo ý kiến của Chủ tịch Nhà có liên quan hoặc đa số các thành viên của mỗi Viện có thể quyết định rằng nhà phải đáp ứng cho những ngày ngồi thêm.

Ngày và giờ của phiên họp sẽ được xác định bởi các quy tắc về thủ tục của mỗi Viện.

Điều 29.

Quốc hội sẽ họp phiên bất thường theo yêu cầu của Thủ tướng Chính phủ hoặc của đa số các thành viên của Quốc hội, một cuộc tranh luận chương trình nghị sự cụ thể.

Trong trường hợp họp bất thường được tổ chức theo yêu cầu của các Thành viên của Quốc hội, kỳ họp này sẽ được đóng lại bằng nghị định khi tất cả các mục trong chương trình nghị sự mà Quốc hội đã được triệu tập đã được xử lý, hoặc không muộn hơn mười hai ngày sau khi ngồi đầu tiên của mình, tùy theo điều kiện nào trước đó.

Thủ tướng Chính phủ có thể yêu cầu một phiên làm việc mới trước khi kết thúc tháng theo Nghị định đóng cửa một phiên bất thường.

Điều 30.

Trừ trường hợp Quốc hội ngồi như quyền, họp bất thường sẽ được mở ra và đóng cửa một Nghị định của Chủ tịch nước Cộng hòa.

Điều 31.

Các thành viên của Chính phủ có trách nhiệm truy cập vào cả hai Viện. Thì địa chỉ nhà hoặc bất cứ khi nào họ có yêu cầu.

Họ có thể được hỗ trợ bởi *commissaires du Gouvernement*.

Điều 32.

Chủ tịch Quốc hội được bầu cho cuộc sống của Quốc hội. Chủ tịch Thượng viện được bầu mỗi cuộc bầu cử được tổ chức để đổi mới một phần của Thượng viện.

Điều 33.

Các phiên họp của hai Viện sẽ được công khai. Một báo cáo đúng nguyên văn các cuộc tranh luận được công bố trong các *tạp chí Officiel*.

Mỗi Viện có thể ngồi trong máy ảnh theo yêu cầu của Thủ tướng Chính phủ hoặc của một phần mười của các thành viên của nó.

TITLE V

VỀ QUAN HỆ GIỮA Quốc hội và Chính phủ

Điều 34.

Quy chế xác định các quy tắc liên quan đến:

- Quyền công dân và các bảo đảm cơ bản cấp cho công dân về việc thực hiện các quyền tự do dân sự, tự do, đa dạng và độc lập của các phương tiện truyền thông, các nghĩa vụ đối với các mục đích quốc phòng khi người và tài sản của công dân;

Quốc tịch, tình trạng và năng lực của người, hệ thống sở hữu hôn nhân, thừa kế và quà tặng;

- Việc xác định tội phạm nghiêm trọng và tội lớn khác và các hình phạt họ thực hiện tống hình sự; xá, lập danh mục mới của Tòa án và tình trạng của các thành viên của Tư pháp;

- Cơ sở, tỷ lệ và phương pháp của bộ sưu tập của tất cả các loại thuế, phát hành tiền tệ.

Quy chế cũng phải xác định các quy tắc điều chỉnh:

- Hệ thống bầu các thành viên của nhà Quốc hội, hội đồng địa phương và các cơ quan đại diện cho các công dân Pháp sống ở nước ngoài, cũng như các điều kiện để tổ chức các cơ quan tự chọn và vị trí cho các thành viên của hội đồng thảo luận của các cộng đồng lãnh thổ;

- Thiết lập các loại của các thực thể pháp lý công cộng;

- Đảm bảo căn bản cấp cho công chức và các thành viên của lực lượng vũ trang;
- Quốc hữu hóa các công ty và chuyển giao quyền sở hữu của các công ty từ công chúng để khu vực tư nhân.

Quy chế cũng phải nằm xuống các nguyên tắc cơ bản của:

- Tổ chức chung của quốc phòng;
- Chính phủ tự của các cộng đồng lãnh thổ, quyền hạn của mình và doanh thu;
- Giáo dục;
- Bảo vệ môi trường;
- Hệ thống quyền sở hữu, quyền sở hữu và nghĩa vụ dân sự và thương mại;
- Việc làm pháp luật, Thương mại Liên minh của pháp luật và an sinh xã hội.

Tài chính Hành vi xác định thu, chi của Nhà nước trong điều kiện và với các đặt phòng cung cấp của một đạo luật thể chế.

Hành vi tài chính An Sinh Xã Hội sẽ đặt ra các điều kiện chung thì việc cân bằng tài chính, và có tính dự báo doanh thu, có trách nhiệm xác định các mục tiêu chi tiêu trong các điều kiện và bảo lưu quy định của một đạo luật thể chế.

Hành vi lập trình phải xác định mục tiêu của hành động của Nhà nước.

Các hướng dẫn multiannual cho tài chính công được thành lập bởi các hành vi lập trình. Họ phải đóng góp để đạt được các mục tiêu của tài khoản cân bằng cho chính quyền công cộng.

Các quy định của bài viết này có thể được tiếp tục quy định và hoàn thành một đạo luật thể chế.

Điều 34-1.

Các nhà Quốc hội có thể thông qua nghị quyết theo các điều kiện xác định bởi Đạo luật thể chế.

Bất kỳ dự thảo Nghị quyết, có thông qua hay từ chối sẽ được xem xét của Chính phủ là một vấn đề của sự tự tin, trong đó có một lệnh để Chính phủ, được không thể chấp nhận và có thể không được bao gồm trong chương trình nghị sự.

Điều 35.

Một tuyên bố chiến tranh được ủy quyền của Quốc hội.

Chính phủ sẽ thông báo cho Quốc hội quyết định của mình để có các lực lượng vũ trang can thiệp nước ngoài, chậm nhất là ba ngày sau khi bắt đầu can thiệp cho biết. Nó quy định chi tiết các mục tiêu của sự can thiệp nói trên. Thông tin này có thể làm phát sinh một cuộc tranh luận, không được theo sau bằng cách bỏ phiếu.

Trường hợp can thiệp cho biết quá bốn tháng, Chính phủ có trách nhiệm trình mở rộng đề Quốc hội cho phép. Nó có thể yêu cầu Quốc hội đưa ra quyết định cuối cùng.

Nếu Quốc hội không phải là ngôi ở cuối của thời gian bốn tháng, nó phải thể hiện quyết định của mình tại lễ khai mạc kỳ họp sau.

Điều 36.

Một nhà nước của bao vây được lệnh trong Hội đồng Bộ trưởng.

Gia hạn sau một thời gian mười hai ngày có thể chỉ được ủy quyền bởi Quốc hội.

Điều 37.

Các vấn đề khác hơn so với những người thuộc phạm vi của pháp luật thời hiệu được các vấn đề đối với quy định.

Quy định xuất xứ theo luật định được ban hành trong các vấn đề như vậy có thể được sửa đổi, bổ sung một số điều của Nghị định ban hành *sau khi tham khảo ý kiến* với Hội đồng cạnh tranh chính d'. Những quy định được thông qua sau khi có hiệu lực của Hiến pháp được sửa đổi, bổ sung một số điều của Nghị định chỉ khi Hội đồng Hiến pháp đã phát hiện ra rằng họ là những vấn đề quy định theo quy định trong đoạn nói trên.

Điều 37-1.

Điều lệ và quy định có thể có quy định được ban hành trên cơ sở thử nghiệm cho các mục đích hạn chế và thời gian.

Điều 38.

Để thực hiện chương trình của mình, Chính phủ có thể yêu cầu Quốc hội cho phép, trong một thời gian hạn chế, để thực hiện các biện pháp của Pháp lệnh thông thường bảo vệ pháp luật quy chế.

Pháp lệnh được ban hành trong Hội đồng Bộ trưởng, sau khi tham khảo ý kiến với *Hội đồng cạnh tranh chính d'*. Họ sẽ có hiệu lực khi xuất bản, nhưng sẽ mất hiệu lực trong trường hợp thất bại để bàn trước Quốc hội Bill phê chuẩn vào ngày thiết lập bởi Đạo luật Việc kích hoạt. Họ chỉ có thể được phê chuẩn trong các điều khoản rõ ràng.

Vào cuối của thời kỳ được đề cập trong Pháp lệnh hereinabove đoạn đầu tiên có thể được sửa đổi, bổ sung chỉ bằng một đạo luật của Quốc hội trong những khu vực được điều chỉnh bởi pháp luật quy chế.

Điều 39.

Cả Thủ tướng Chính phủ và các thành viên của Quốc hội thì có quyền khởi pháp luật.

Tín phiếu Chính phủ phải được thảo luận trong Hội đồng Bộ trưởng sau khi tham khảo ý kiến với các *Conseil d'chánh* và sẽ được thảo luận từ năm một hoặc hai Viện. Các hóa đơn tài chính và tín phiếu tài chính an ninh xã hội được thảo luận từ đầu tiên trước Quốc hội. Nếu không có ảnh hưởng đến đoạn đầu tiên của Điều 44, Dự án luật chủ yếu giao dịch với các tổ chức của các cộng đồng lãnh thổ phải được thảo luận từ đầu tiên tại Thượng viện.

Tabling của tín phiếu Chính phủ trước Quốc hội, Thượng viện, được thực hiện theo các điều kiện xác định bởi một đạo luật thể chế.

Tín phiếu Chính phủ không có thể được đưa vào chương trình nghị sự nếu Hội nghị các Chủ tịch của nhà đầu tiên mà Bill đã được giới thiệu, tuyên bố rằng các quy tắc xác định bởi Đạo luật thể chế đã không được tuân thủ. Trong trường hợp bất đồng giữa Hội nghị các Chủ tịch và Chính phủ, Chủ tịch Nhà có liên quan hoặc Thủ tướng Chính phủ có thể đưa vấn đề để Hội đồng Hiến pháp, được cai trị trong một khoảng thời gian tám ngày.

Trong các điều kiện quy định theo luật, Chủ tịch của hai Viện có thể nộp một thành viên tư nhân của Bill thảo luận từ một thành viên của Hạ viện, trước khi nó được coi là trong ủy ban, *Conseil d'chánh* cho ý kiến của mình, trừ khi các nước thành viên thảo luận từ không đồng ý.

Điều 40.

Dự án luật của các thành viên tư nhân và sửa đổi được giới thiệu bởi các thành viên của Quốc hội sẽ không được chấp nhận thông qua sẽ cho kết quả trong phòng giảm doanh thu của công hoặc tạo ra hoặc tăng của bất kỳ chi tiêu công.

Điều 41.

Nếu trong quá trình lập pháp, nó xuất hiện một thành viên tư nhân của Bill hoặc sửa đổi một vấn đề cho quy chế hoặc trái với một đoàn đại biểu được cấp theo bài viết 38, Chính phủ hoặc Chủ tịch Hạ viện liên quan, có thể lập luận rằng nó là không thể chấp nhận.

Trong trường hợp bất đồng giữa Chính phủ và Chủ tịch Nhà có liên quan, Hội đồng Hiến pháp, theo yêu cầu của một hoặc khác, trách nhiệm cho quyết định của mình trong vòng tám ngày.

Điều 42.

Các cuộc thảo luận Dự án Luật Các thành viên Chính phủ và tư nhân trong phạm vi nhiệm vụ, mỗi quan tâm toàn thể, ngồi văn bản thông qua các ủy ban mà Bill đã được gọi, theo quy định tại Điều 43, hoặc không, các văn bản đã được gọi đến nhà.

Mặc dù có quy định như đã nêu ở trên, các cuộc thảo luận toàn thể của Dự án luật sửa đổi Hiến pháp, Tài chính tín phiếu và tín phiếu tài chính an ninh xã hội, được quan tâm, trong bài đọc thứ nhất trước khi nhà mà Bill đã được gọi trong trường

hợp đầu tiên, các văn bản trình bày của Chính phủ, và trong các bài đọc tiếp theo, các văn bản truyền do Nhà khác.

Các cuộc thảo luận toàn thể tại đọc đầu tiên của một Chính phủ hoặc tư nhân thành viên Bill chỉ có thể xảy ra trước khi nhà đầu tiên mà nó được gọi, vào cuối của một thời gian sáu tuần sau khi nó đã được thảo luận từ. Nó chỉ có thể xảy ra, trước khi nhà thứ hai mà nó được gọi, kết thúc một khoảng thời gian bốn tuần, từ ngày truyền.

Đoạn trước không áp dụng nếu các thủ tục tăng tốc đã được thực hiện theo các điều kiện quy định tại Điều 45. Không thì nó Appl đến Tài chính tín phiếu, an ninh tài chính xã hội, hoặc Dự án luật liên quan đến một tình trạng khẩn cấp.

Điều 43.

Tín phiếu Chính phủ và các thành viên tư nhân sẽ được chuyển đến một trong các ủy ban thường trực, trong đó không được vượt quá tám trong mỗi Viện.

Theo yêu cầu của Chính phủ hoặc của Nhà trước đó dự luật đã được thảo luận từ, tín phiếu Chính phủ và các thành viên tư nhân được giới thiệu để xem xét một ủy ban đặc biệt được thành lập cho mục đích này.

Điều 44.

Các thành viên của Quốc hội và Chính phủ có quyền sửa đổi. Quyền này có thể được sử dụng trong toàn thể nghị hoặc trong ủy ban theo các điều kiện đặt ra các quy tắc về thủ tục của các nhà, theo khuôn khổ được xác định bởi một đạo luật thể chế.

Một khi cuộc tranh luận đã bắt đầu, Chính phủ có thể phản đối việc xem xét có sự thay đổi mà trước đây không được gọi cho Ủy ban.

Nếu Chính phủ có yêu cầu, Hạ viện trước đó Bill là tabled sẽ tiến hành một cuộc bỏ phiếu duy nhất trên tất cả hoặc một phần của văn bản đang được tranh luận, trên cơ sở duy nhất của các đề nghị sửa đổi hoặc chấp nhận của Chính phủ.

Điều 45.

Mỗi Chính phủ, Bill riêng của thành viên sẽ được xem xét tiếp trong hai Viện của Quốc hội với một cái nhìn với việc thông qua một văn bản giống hệt nhau. Nếu không có ảnh hưởng đến việc áp dụng các điều 40 và 41, tất cả các sửa đổi trong đó có một liên kết, thậm chí là một gián tiếp, với các văn bản đã được thảo luận từ hoặc truyền, thì được chấp nhận đọc đầu tiên.

Nếu là kết quả của một thất bại đồng ý của hai Viện, đã chứng minh không thể để vượt qua Bill một thành viên Chính phủ hoặc tư nhân của sau hai bài đọc của mỗi Viện hoặc, nếu Chính phủ đã quyết định áp dụng các thủ tục tăng tốc mà không có của hai hội nghị của Chủ tịch được cùng nhau phản đối, sau khi đọc duy nhất của

Bill mỗi Viện, Thủ tướng Chính phủ, hoặc trong trường hợp của Bill một thành viên tư nhân, Chủ tịch của hai Viện hành động cùng nhau, có thể triệu tập một ủy ban chung, bao gồm một bằng số lượng thành viên từ mỗi Viện, đề xuất một văn bản trên quy định vẫn còn đang được tranh luận.

Các văn bản được soạn thảo bởi các ủy ban chung có thể do Chính phủ trình cho cả hai nhà phê duyệt. Không sửa đổi sẽ được chấp nhận mà không có sự đồng ý của Chính phủ.

Nếu các ủy ban chung không đồng ý trên một văn bản chung, hoặc nếu văn bản không được thông qua theo quy định ở đoạn trên, Chính phủ có thể, sau khi đọc hơn nữa bằng cách Quốc hội và Thượng viện, hãy yêu cầu Quốc hội để đạt được một quyết định cuối cùng. Trong trường hợp đó, Quốc hội có thể xem xét lại hoặc các văn bản được soạn thảo bởi các ủy ban chung, hoặc văn bản cuối cùng được thông qua bởi chính nó, được sửa đổi, như trường hợp có thể, bởi bất kỳ sửa đổi (s) thông qua Thượng viện.

Điều 46.

Hành vi của Quốc hội được xác định bởi Hiến pháp như là hành vi thể chế được ban hành và sửa đổi như quy định sau đây.

Chính phủ, Bill riêng của thành viên chỉ có thể được gửi, bài đọc thứ nhất, để xem xét và bỏ phiếu của Nhà sau khi hết hạn thời gian thiết lập trong đoạn thứ ba của

bài viết 42. Mặc dù có quy định như đã nêu ở trên, nếu các thủ tục tăng tốc đã được áp dụng theo điều kiện quy định tại các Điều 45, các Chính phủ hoặc tư nhân của thành viên Bill không có thể nộp để được xem xét bởi các nhà đầu tiên để mà nó được gọi trước khi hết hạn của một mười lăm-ngày giai đoạn sau khi nó đã được thảo luận từ.

Thủ tục quy định trong Điều 45 được áp dụng. Tuy nhiên, không có thoả thuận giữa hai Viện, văn bản có thể được thông qua Quốc hội về đọc cuối cùng chỉ bởi một đa số tuyệt đối của các Thành viên đó.

Hành vi thể chế liên quan đến Thượng viện phải được thông qua trong điều kiện giống hệt nhau do hai Nha.

Hành vi thể chế không được ban hành cho đến khi Hội đồng Hiến pháp đã tuyên bố sự phù hợp với Hiến pháp.

Điều 47.

Quốc hội sẽ thông qua Dự án Luật Tài chính theo cách thức cung cấp của một đạo luật thể chế.

Nếu Quốc hội không đạt được một quyết định đọc đầu tiên trong vòng bốn mươi ngày sau tabling của Bill, Chính phủ sẽ đề cập Bill Thượng viện, thực hiện quyết định của mình được biết đến trong thời hạn mười lăm ngày, kể. Thủ tục quy định tại Điều 45 sau đó được áp dụng.

Nếu Quốc hội không đạt được một quyết định trong vòng bảy mươi ngày, các quy định của Bill có thể được đưa vào lực lượng của Pháp lệnh.

Bill Tài chính đặt ra doanh thu và chi phí cho một năm tài chính không được thảo luận từ năm thời gian ban hành trước khi bắt đầu của năm đó, Chính phủ có trách nhiệm như là một vấn đề khẩn cấp yêu cầu Quốc hội cho phép thu thuế và thực hiện theo Nghị định quỹ cần thiết để đáp ứng các cam kết đã được bình chọn cho.

Thời hạn của bài viết này sẽ bị đình chỉ khi Quốc hội không phải là trong phiên giao dịch.

Điều 47-1.

Quốc hội sẽ thông qua Dự án Luật An ninh tài chính Xã hội theo cách thức được cung cấp bởi một đạo luật thể chế.

Nếu Quốc hội không đạt được một quyết định đọc đầu tiên trong vòng hai mươi ngày kể từ ngày tabling của Bill, Chính phủ sẽ đề cập Bill Thượng viện, thực hiện quyết định của mình được biết đến trong thời hạn mười lăm ngày, kể. Thủ tục quy định tại Điều 45 sau đó được áp dụng.

Nếu Quốc hội không đạt được một quyết định trong vòng năm mươi ngày, các quy định của Bill có thể được thực hiện Pháp lệnh .

Thời hạn của bài viết này sẽ bị đình chỉ khi Quốc hội không phải là trong phiên giao dịch, liên quan đến mỗi nhà, trong những tuần khi nó đã quyết định không ngồi theo đoạn thứ hai của Điều 28.

Điều 47-2.

Cour des Comptes có trách nhiệm giúp Quốc hội trong giám sát hành động Chính phủ . Nó có trách nhiệm giúp Quốc hội và Chính phủ trong việc theo dõi việc thực hiện các hành vi Tài chính và các hành vi an ninh tài chính xã hội, cũng như trong đánh giá các chính sách công. Có nghĩa là các báo cáo công khai của nó, nó sẽ góp phần cho công dân thông báo.

Các tài khoản của chính quyền công cộng được hợp pháp và trung thành. Họ có trách nhiệm cung cấp một cái nhìn đúng sự thật và công bằng của kết quả của việc quản lý, tài sản và tình hình tài chính của chính quyền công cộng.

Điều 48.

Nếu không có ảnh hưởng đến việc áp dụng ba đoạn cuối cùng của Điều 28, chương trình nghị sự được xác định bởi mỗi Viện.

Trong hai tuần họp trong bốn, ưu tiên, theo thứ tự được xác định do Chính phủ, việc xem xét các bản văn và các cuộc tranh luận mà nó yêu cầu được đưa vào chương trình nghị sự.

Ngoài ra, việc xem xét của Dự án luật Tài chính, tín phiếu tài chính an ninh xã hội và, theo quy định của đoạn sau đây, văn bản truyền qua Nhà khác ít nhất sáu tuần trước đây, cũng như Dự án luật liên quan đến một tình trạng khẩn cấp và yêu cầu cho phép gọi Điều 35, thì khi có yêu cầu Chính phủ, được đưa vào chương trình nghị sự ưu tiên.

Trong một tuần họp trong bốn, ưu tiên nhất định, theo thứ tự được xác định bởi Nhà mỗi, theo dõi hành động của Chính phủ và đánh giá các chính sách công cộng.

Một ngày ngồi mỗi tháng sẽ được cung cấp qua một chương trình nghị sự được xác định bởi nhà mỗi khi các sáng kiến của các nhóm đối lập tại Hạ viện có liên quan, cũng như khi đó các nhóm dân tộc thiểu số.

Trong thời gian ít nhất một ngồi mỗi tuần, bao gồm trong các phiên họp bất thường quy định tại Điều 29, ưu tiên cho các câu hỏi từ các thành viên của Quốc hội và câu trả lời của Chính phủ.

Điều 49.

Thủ tướng Chính phủ, sau khi nghị án của Hội đồng Bộ trưởng, có thể làm cho chương trình của Chính phủ hoặc có thể là chính sách một tuyên bố chung là một vấn đề của một cuộc bỏ phiếu của niềm tin trước khi Quốc hội.

Quốc hội có thể gọi Chính phủ vào tài khoản bằng cách đi qua một nghị quyết bất tín nhiệm. Độ phân giải như vậy không được chấp nhận trừ khi nó được chữ ký của ít nhất 1 / 10 của các Thành viên của Quốc hội. Bỏ phiếu không thể diễn ra trong vòng 48 giờ sau khi độ phân giải đã được thảo luận từ. Chỉ được tính phiếu bầu có lợi cho độ phân giải không có sự tự tin và sau này không được thông qua, trừ khi nó đóng chặt đa số các thành viên của Hạ viện. Trừ khi được quy định trong đoạn sau đây, không một Thành viên ký hơn ba nghị quyết bất tín nhiệm trong một phiên họp bình thường và không nhiều hơn một trong một phiên họp đặc biệt duy nhất.

Thủ tướng Chính phủ có thể, sau khi nghị án của Hội đồng Bộ trưởng, sự ra đi của Bill Tài chính hoặc tài chính an ninh xã hội Bill là một vấn đề của một cuộc bỏ phiếu của niềm tin trước khi Quốc hội. Trong trường hợp đó, Bill sẽ được xem xét thông qua trừ khi một nghị quyết không có lòng tin, thảo luận từ trong vòng 24 giờ tiếp theo, được thực hiện theo quy định ở đoạn trên. Ngoài ra, Thủ tướng Chính phủ có thể sử dụng các thủ tục nói trên cho Chính phủ khác, Bill thành viên trong mỗi phiên.

Thủ tướng Chính phủ có thể yêu cầu Thượng viện thông qua một tuyên bố của chính sách chung.

Điều 50.

Khi Quốc hội vượt qua một nghị quyết bất tín nhiệm, hoặc khi không xác nhận chương trình Chính phủ, tuyên bố chính sách chung, Thủ tướng Chính phủ đầu thầu từ chức của Chính phủ để Chủ tịch nước Cộng hòa.

Điều 50-1.

Chính phủ có thể, trước khi cả hai Viện này, theo sáng kiến riêng của mình hoặc theo yêu cầu của một nhóm nghị viện, thiết lập trong bài viết 51-1, đưa ra tuyên bố về một chủ đề nhất định, dẫn đến một cuộc tranh luận, và nếu nó mong muốn, bầu cử, mà không làm cho nó là một vấn đề của sự tự tin.

Điều 51.

Bế mạc khoá họp thường kỳ hoặc đột xuất sẽ được tự động hoãn lại để cho phép áp dụng Điều 49, nếu trường hợp phát sinh. Các phiên họp sẽ được tổ chức tự động cho cùng một mục đích.

Điều 51-1.

Quy định về thủ tục của mỗi Viện xác định các quyền của các nhóm quốc hội thiết lập bên trong nó. Họ công nhận rằng các nhóm đối lập tại Hạ viện liên quan, cũng như các nhóm dân tộc thiểu số, có quyền cụ thể.

Điều 51-2.

Để thực hiện nhiệm vụ giám sát và đánh giá đã được nêu trong đoạn đầu tiên của Điều 24, các ủy ban điều tra có thể được thiết lập trong mỗi Viện để thu thập thông tin, theo các điều kiện quy định theo luật.

Quy chế xác định các quy tắc của tổ chức và hoạt động của họ. Các điều kiện thành lập của họ được xác định bởi các quy tắc về thủ tục của mỗi Viện.

TIÊU ĐỀ VI

CÁC ĐIỀU ƯỚC, THỎA THUẬN QUỐC TẾ

Điều 52.

Chủ tịch nước Cộng hòa có trách nhiệm đàm phán và phê chuẩn điều ước quốc tế.

Ngài sẽ được thông báo của bất kỳ cuộc đàm phán ký kết một thỏa thuận quốc tế không phải được phê chuẩn.

Điều 53.

Điều ước quốc tế hòa bình, các thỏa thuận thương mại, điều ước quốc tế hoặc thỏa thuận liên quan đến tổ chức quốc tế, những cam kết tài chính của Nhà nước, những quy định sửa đổi là bảo vệ của pháp luật quy chế, những người liên quan đến tình trạng của người, và những người liên quan đến nhượng, trao đổi hoặc mua lại lãnh thổ, có thể được phê chuẩn, phê duyệt chỉ bằng một đạo luật của Quốc hội.

Họ không có hiệu lực cho đến khi phê chuẩn hoặc phê duyệt đã được bảo đảm.

Không nhượng, trao đổi hoặc mua lại của lãnh thổ có giá trị mà không có sự đồng ý của người dân liên quan.

Điều 53-1.

Cộng hòa có thể tham gia vào thỏa thuận với các nước châu Âu bị ràng buộc bởi các cam kết đồng nhất với riêng của mình trong các vấn đề tị nạn và bảo vệ nhân quyền và tự do cơ bản, với mục đích xác định thẩm quyền của mình theo yêu cầu liên quan đến tị nạn trình.

Tuy nhiên, ngay cả khi yêu cầu không thuộc thẩm quyền của mình theo các điều khoản của thỏa thuận đó, các cơ quan có thẩm quyền của nước Cộng hòa sẽ được duy trì quyền cấp tị nạn cho bất kỳ người nước ngoài người bị bức hại cho hành động của mình trong việc theo đuổi tự do hoặc những người tìm kiếm sự bảo vệ của nước Pháp trên cơ sở khác.

Điều 53-2.

Cộng hòa có thể công nhận quyền tài phán của Tòa án Hình sự Quốc tế theo quy định của Hiệp ước ký ngày 18 tháng 7 năm 1998 .

Điều 54.

Nếu Hội đồng Hiến pháp, giới thiệu của Chủ tịch nước Cộng hòa, từ Thủ tướng Chính phủ, Chủ tịch của một hoặc một số nhà khác, hoặc từ sáu mươi thành viên của Quốc hội hoặc sáu mươi thượng nghị sĩ, đã cho rằng một cam kết quốc tế có một điều khoản trái với Hiến pháp, ủy quyền phê chuẩn hoặc phê duyệt các cam kết quốc tế tham gia có thể được đưa ra chỉ sau khi sửa đổi Hiến pháp.

Điều 55.

Điều ước, thỏa thuận hợp lệ đã được phê duyệt hoặc phê duyệt thì khi xuất bản, ưu tiên áp dụng trên hành vi của Quốc hội, chủ đề, đối với từng hiệp định hoặc Điều ước quốc tế, ứng dụng của nó bởi các bên khác.

KHOẢN VII

HỘI ĐỒNG HIẾN PHÁP

Điều 56.

Hội đồng Hiến pháp bao gồm chín thành viên, mỗi người trong số họ có trách nhiệm tổ chức văn phòng cho một thuật ngữ không tái tạo được chín năm. Một phần ba thành viên của Hội đồng Hiến pháp sẽ được gia hạn mỗi ba năm. Ba trong số các thành viên sẽ được chỉ định bởi Tổng thống Cộng hòa, ba do Chủ tịch của Quốc hội và Chủ tịch Thượng viện. Thủ tục quy định tại đoạn cuối cùng của Điều 13 được áp dụng cho những cuộc hẹn. Các cuộc hẹn được thực hiện do Chủ tịch

của mỗi Viện sẽ được đệ trình cho ý kiến chỉ của ủy ban thường trực có liên quan trong nhà đó.

Ngoài ra trong chín thành viên được cung cấp trên đây, cựu tổng thống nước Cộng hòa sẽ được mặc nhiên thành viên trong cuộc sống của Hội đồng Hiến pháp.

Chủ tịch sẽ được chỉ định bởi Tổng thống nước Cộng hòa. Ông sẽ có một cuộc bỏ phiếu đúc trong trường hợp hòa.

Điều 57.

Các văn phòng thành viên của Hội đồng Hiến pháp có trách nhiệm không tương thích với Bộ trưởng hoặc thành viên của nhà Quốc hội. Không tương thích khác được xác định bởi một đạo luật thể chế.

Điều 58.

Hội đồng Hiến pháp có trách nhiệm đảm bảo thực hiện đúng đắn của cuộc bầu cử của Chủ tịch nước Cộng hòa.

Nó có trách nhiệm kiểm tra các khiếu nại, có trách nhiệm công bố kết quả số phiếu bầu.

Điều 59.

Hội đồng Hiến pháp được quy tắc về việc tiến hành đúng đắn của cuộc bầu cử của các Thành viên của Quốc hội và các thượng nghị sĩ trong các trường hợp tranh chấp.

Điều 60.

Hội đồng Hiến pháp có trách nhiệm đảm bảo thực hiện đúng thủ tục tố tụng trung cầu theo quy định tại các điều 11 và 89 và trong Điều XV và sẽ công bố kết quả trung cầu dân ý.

Điều 61.

Hành vi thể chế, trước khi ban hành của họ, Dự án luật của các thành viên tư nhân được đề cập tại Điều 11 trước khi trình trung cầu dân ý, và các quy tắc về thủ tục của Nhà Quốc hội trong phạm vi nhiệm vụ, trước khi có hiệu lực, được giới thiệu đến Hội đồng Hiến pháp, được cai trị trên phù hợp với Hiến pháp.

Để cuối cùng, hành vi của Quốc hội có thể được chuyển đến Hội đồng Hiến pháp, trước khi ban hành của họ, bởi Chủ tịch nước Cộng hòa, Thủ tướng Chính phủ, Chủ tịch Quốc hội, Chủ tịch Thượng viện, sáu mươi thành viên của Quốc hội hoặc sáu mươi thượng nghị sĩ.

Trong các trường hợp quy định tại hai khoản trên đây, Hội đồng Hiến pháp phải giao quyết định của mình trong vòng một tháng. Tuy nhiên, theo yêu cầu của

Chính phủ, trong trường hợp khẩn cấp, thời gian này được giảm xuống còn tám ngày.

Trong những trường hợp tương tự, giới thiệu đến Hội đồng Hiến pháp có trách nhiệm đình chỉ thời gian quy định ban hành.

Điều 61-1.

Nếu, trong quá trình tố tụng được tiến hành trước khi một tòa án của pháp luật, đó là tuyên bố rằng một điều khoản điều lệ vi phạm các quyền và tự do được bảo đảm bởi Hiến pháp, vấn đề có thể được giới thiệu bởi các Conseil d'chánh hoặc bằng đồng giám đốc thẩm de Cour Hội đồng Lập hiến , trong một thời gian xác định.

Một đạo luật thể chế có trách nhiệm xác định các điều kiện cho các ứng dụng của điều này.

Điều 62.

Một điều khoản tuyên bố vi hiến trên cơ sở của Điều 61 được không ban hành cũng không thực hiện.

Một điều khoản tuyên bố vi hiến trên cơ sở của bài viết 61-1 sẽ được bãi bỏ như công bố các quyết định của Hội đồng Hiến pháp hoặc là một ngày tiếp theo được xác định bởi quyết định. Hội đồng Hiến pháp có trách nhiệm xác định các điều

kiện và giới hạn theo những tác động sản xuất cung cấp phải chịu trách nhiệm để thách thức.

Không có hấp dẫn được nằm từ các quyết định của Hội đồng Hiến pháp. Họ sẽ ràng buộc các cơ quan công quyền và trên tất cả các cơ quan hành chính và tất cả các tòa án.

Điều 63.

Một đạo luật thể chế có trách nhiệm xác định các quy tắc của tổ chức và hoạt động của Hội đồng Hiến pháp, các thủ tục để được theo dõi trước khi nó và, đặc biệt, thời hạn được phân bổ cho vụ tranh chấp.

TITLE VIII

VỀ CƠ QUAN TƯ PHÁP

Điều 64.

Chủ tịch nước Cộng hòa được bảo lãnh của sự độc lập của Cơ quan tư pháp.

Ông sẽ được hỗ trợ bởi Hội đồng tối cao của ngành Tư Pháp.

Một đạo luật thể chế có trách nhiệm xác định tình trạng của các thành viên của Tư pháp.

Thẩm phán được irremovable từ văn phòng.

Điều 65

Hội đồng tối cao của ngành Tòa án sẽ bao gồm một phần có thẩm quyền đối với thẩm phán và một phần với thẩm quyền đối với các công tố viên công cộng.

Phần thẩm quyền đối với thẩm phán sẽ được chủ trì bởi Chủ tịch trưởng của giám đốc thẩm de Cour. Nó bao gồm, ngoài ra, năm thẩm phán và một công tố viên, một Conseiller d'chánh chỉ định bởi các Conseil d'chánh và luật sư hành nghề một trong, cũng như sáu công dân đủ điều kiện, nổi bật không phải là thành viên của Quốc hội, bộ ngành Tòa án hoặc của chính quyền. Chủ tịch nước Cộng hòa, Chủ tịch Quốc hội và Chủ tịch Thượng viện bổ nhiệm hai công dân đủ điều kiện, nổi bật. Thủ tục quy định tại đoạn cuối cùng của Điều 13 phải được áp dụng cho các cuộc hẹn, công dân đủ điều kiện nổi bật. Các cuộc hẹn được thực hiện bởi Chủ tịch của mỗi Nhà Quốc hội phải được gửi cho các quan điểm riêng của ủy ban thường trực có liên quan trong nhà đó.

Phần có thẩm quyền đối với các công tố viên công cộng sẽ được chủ trì bởi các công tố viên trưởng tại đồng giám đốc thẩm de Cour. Nó bao gồm, ngoài ra, các công tố viên công cộng và đánh giá một, cũng như Conseiller chánh và luật sư hành nghề, cùng với sáu công dân đủ điều kiện, nổi bật được đề cập đến trong đoạn thứ hai.

Các phần của Hội đồng tối cao của ngành Tòa án có thẩm quyền trên các thẩm phán có trách nhiệm đưa ra các khuyến nghị cho việc bổ nhiệm thẩm phán giám

đốc thẩm Cour de, Chủ tịch trưởng của Tòa án cấp phúc thẩm và Chủ tịch của thể hiện Tribunaux de grande. Thẩm phán khác sẽ được bổ nhiệm sau khi tham khảo ý kiến với phần này.

Các phần của Hội đồng tối cao của ngành Tòa án có thẩm quyền đối với các công tố viên công cộng phải có ý kiến về việc bổ nhiệm các công tố viên công cộng.

Các phần của Hội đồng tối cao của ngành Tòa án với thẩm quyền đối với thẩm phán sẽ hoạt động như hội đồng kỷ luật đối với thẩm phán. Khi hành động với tư cách như vậy, ngoài các thành viên đề cập đến trong đoạn thứ hai, nó bao gồm các thẩm phán thuộc phần có thẩm quyền đối với các công tố viên công cộng.

Các phần của Hội đồng tối cao của ngành Tòa án có thẩm quyền đối với các công tố viên công cộng phải có ý kiến về các biện pháp kỷ luật đối với các công tố viên công cộng. Khi hành động với tư cách như vậy, nó bao gồm, ngoài các thành viên đã đề cập trong đoạn ba, các công tố viên thuộc phần có thẩm quyền đối với thẩm phán.

Hội đồng tối cao của Tư pháp có trách nhiệm đáp ứng trong phần họp toàn thể để trả lời các yêu cầu cho ý kiến của Chủ tịch nước Cộng hòa áp dụng Điều 64. Nó cũng phải thể hiện ý kiến của mình trong phần họp toàn thể, về các vấn đề liên quan đến các nghĩa vụ học của các thẩm phán hoặc bất kỳ câu hỏi liên quan đến hoạt động của công lý mà là đề do Bộ trưởng Bộ Tư pháp. Phần toàn thể bao gồm ba Thẩm phán đề cập đến trong đoạn thứ hai, ba của các công tố viên đề cập đến

trong đoạn thứ ba cũng như Conseiller d'chánh, luật sư hành nghề và sáu công dân đủ điều kiện, nổi bật được đề cập đến trong đoạn thứ hai . Nó được chủ trì bởi Chủ tịch trưởng của giám đốc thẩm Cour de người có thể được thay thế bằng các công tố viên trưởng của tòa án này.

Bộ trưởng Bộ Tư pháp có thể tham gia vào tất cả các phiên họp của các bộ phận của Hội đồng tối cao xét xử, ngoại trừ những người liên quan đến vấn đề kỷ luật.

Theo các điều kiện xác định bởi một đạo luật thể chế, giới thiệu có thể được thực hiện Hội đồng tối cao xét xử bởi một người đang chờ xét xử.

Đạo luật thể chế có trách nhiệm xác định các cách thức mà bài viết này là được thực hiện.

Điều 66.

Không ai có thể bị giam giữ tùy tiện.

Cơ quan tư pháp, người giám hộ của quyền tự do của cá nhân, bảo đảm phù hợp với nguyên tắc này trong các điều kiện quy định theo luật.

Điều 66-1.

Không ai bị kết án tử hình.

TITLE IX

TÒA ÁN TỐI CAO

Điều 67.

Chủ tịch nước Cộng hòa phải chịu không chịu trách nhiệm vì lý do hành vi thực hiện trong khả năng chính thức của ông, theo quy định của Điều 53-2 và Điều 68 của Quy chế này.

Trong suốt thời hạn của văn phòng Tổng thống không được yêu cầu để làm chứng trước khi Tòa án Pháp của pháp luật hoặc cơ quan có thẩm quyền hành chính và không phải là mục tiêu của bất kỳ thủ tục tố tụng dân sự, cũng không phải của bất kỳ thích các loại phí, truy tố hoặc các biện pháp điều tra. Tất cả thời gian giới hạn sẽ bị đình chỉ trong thời gian thì thời hạn của văn phòng.

Tất cả các hành động và thủ tục tố tụng như vậy, vẫn có thể được kích hoạt lại hoặc đưa ra chống lại Tổng thống một tháng sau khi kết thúc thời hạn nhiệm kỳ của văn phòng.

Điều 68.

Chủ tịch nước Cộng hòa sẽ không được ra khỏi văn phòng trong đó hạn về bất cứ lý do nào khác hơn là một hành vi vi phạm nhiệm vụ của mình rằng không tương thích với tiếp tục của ông trong văn phòng. Như vậy loại bỏ từ văn phòng sẽ được công bố bởi Quốc hội ngồi như Tòa án Tối cao.

Đề nghị triệu tập Tòa án Tối cao thông qua một hoặc khác của Nhà Quốc hội sẽ được ngay lập tức chuyển đến các nhà khác phải thực hiện quyết định của mình trong thời hạn mười lăm ngày kể từ ngày nhận được khiếu nại.

Tòa án tối cao sẽ được chủ trì bởi Chủ tịch Quốc hội. Nó sẽ đưa ra quyết định của mình để loại bỏ từ văn phòng của Tổng thống, bằng cách bỏ phiếu kín, trong vòng một tháng. Quyết định của nó sẽ có hiệu lực ngay lập tức.

Phán quyết được đưa ra dưới đây đòi hỏi phải có đa số 2 / 3 các thành viên của Hạ viện liên quan hoặc của Tòa án Tối cao. Không bỏ phiếu proxy sẽ được cho phép. Phiếu ủng hộ việc loại bỏ từ văn phòng hoặc triệu tập của Tòa án Tối cao sẽ được tính.

Một đạo luật thể chế có trách nhiệm xác định các điều kiện cho ứng dụng này.

TITLE X

VỀ TRÁCH NHIỆM HÌNH SỰ CỦA CHÍNH PHỦ

Điều 68-1.

Các thành viên của Chính phủ được hình sự chịu trách nhiệm đối với hành vi thực hiện trong việc tổ chức văn phòng của họ và phân loại là tội phạm nghiêm trọng hoặc tội phạm lớn khác tại thời điểm xảy ra.

Họ sẽ được xét xử của Tòa án Tư pháp của nước Cộng hòa.

Tòa án Tư pháp của nước Cộng hòa sẽ bị ràng buộc theo định nghĩa của tội ác nghiêm trọng và tội lớn khác và xác định các hình phạt như được đặt ra quy chế.

Điều 68-2.

Toà án Tư pháp nước Cộng hòa sẽ bao gồm mười lăm thành viên: mười hai thành viên của Quốc hội được bầu trong số lượng tương đương từ trong hàng ngũ của họ được Quốc hội và Thượng viện sau mỗi lần đổi mới nói chung hay một phần của cuộc bầu cử của những Nha, và ba giám khảo của *Cour de giám đốc thẩm*, một trong những người chủ trì, Tòa án Tư pháp của nước Cộng hòa.

Bất kỳ người nào tự xưng là một nạn nhân của một tội phạm nghiêm trọng hoặc tội phạm lớn khác đã cam kết bởi một thành viên của Chính phủ trong việc tổ chức văn phòng của ông có quyền khiếu nại với Ủy ban kiến nghị.

Ủy ban này có trách nhiệm yêu cầu các trường hợp được, hoặc đóng cửa hoặc chuyển tiếp đến các Công tố viên *trưởng Công ở giám đốc thẩm* de Cour giới thiệu đến Tòa án Tư pháp của nước Cộng hòa.

Trưởng công tố viên ở *giám đốc thẩm Cour de* cũng có thể làm cho giới thiệu *mặc nhiên* cho Toà án Tư pháp của nước Cộng hòa với sự đồng ý của Ủy ban kiến nghị.

Một đạo luật thể chế có trách nhiệm xác định các cách thức mà bài viết này là được thực hiện.

Điều 68-3.

Các quy định của tiêu đề này được áp dụng đối với hành vi vi phạm trước khi có hiệu lực.

TITLE XI

HỘI ĐỒNG KINH TẾ, XÃ HỘI VÀ MÔI TRƯỜNG

Điều 69.

Hội đồng Kinh tế, xã hội và môi trường, giới thiệu của Chính phủ, sẽ cho ý kiến về tín phiếu Chính phủ như vậy, dự thảo Pháp lệnh, dự thảo Nghị định, và thành viên tư nhân "Dự án luật đã được đệ trình lên nó.

Một thành viên của Hội đồng kinh tế, xã hội và môi trường có thể được chỉ định bởi Hội đồng cho đến nay, các nhà Quốc hội, ý kiến của Hội đồng về dự thảo như vậy, Chính phủ, tư nhân, tín phiếu thành viên như đã được đệ trình lên nó.

Giới thiệu có thể được thực hiện cho Hội đồng Kinh tế, Xã hội và môi trường bằng cách kiến nghị, trong cách thức xác định bởi một đạo luật thể chế. Sau khi xem xét đơn khởi kiện, thì phải thông báo Chính phủ và Quốc hội của hành động theo đề xuất.

Điều 70.

Hội đồng Kinh tế, xã hội và môi trường cũng có thể được tham khảo ý kiến của Chính phủ, Quốc hội vào bất cứ vấn đề kinh tế xã hội hoặc môi trường. Chính phủ cũng có thể tham khảo ý kiến về Dự án luật trình thiết lập các hướng dẫn multiannual tài chính công. Bất kỳ kế hoạch hoặc Bill Lập trình có tính chất kinh tế, xã hội hay môi trường sẽ được trình cho ý kiến.

Điều 71.

Thành phần của Hội đồng Kinh tế, Xã hội và môi trường, không được vượt quá 233 thành viên, và các quy tắc thủ tục được xác định bởi một đạo luật thể chế.

TITLE XI A

HẬU VỆ QUYỀN

Điều 71-1 (1).

Người bảo vệ quyền có trách nhiệm đảm bảo sự tôn trọng các quyền và tự do của chính quyền nhà nước, các cộng đồng lãnh thổ, tổ chức quy phạm pháp luật công, cũng như tất cả các cơ quan thực hiện một nhiệm vụ dịch vụ công cộng hoặc những Đạo luật thể chế quyết định thuộc nộp của mình.

Có thể được thực hiện để giới thiệu người bảo vệ quyền, trong cách thức xác định bởi một đạo luật thể chế, bởi mọi người xem xét quyền lợi của mình bị vi phạm do

hoạt động của một dịch vụ công cộng hoặc của cơ quan đã đề cập trong đoạn đầu tiên. Anh ta có thể hành động mà không cần giới thiệu.

Đạo luật thể chế quy định các cơ chế cho hành động và quyền hạn của người bảo vệ quyền. Nó sẽ xác định cách thức, trong đó ông có thể được hỗ trợ bởi các bên thứ ba trong việc thực hiện một số quyền hạn của mình .

Người bảo vệ quyền bổ nhiệm của Chủ tịch nước Cộng hòa cho một nhiệm kỳ sáu năm không tái tạo, sau khi áp dụng thủ tục quy định tại đoạn cuối cùng của Điều 13. Vị trí này không tương thích với các thành viên của Chính phủ, thành viên của Quốc hội. Không tương thích khác được xác định bởi Đạo luật thể chế.

Người bảo vệ quyền chịu trách nhiệm cho hành động của mình với Tổng thống và Quốc hội.

TITLE XII

VỀ CỘNG ĐỒNG LÃNH THỔ

Điều 72.

Các cộng đồng lãnh thổ của nước Cộng hòa được các xã, Cục, các khu vực, Tỉnh trạng đặc biệt của cộng đồng và các cộng đồng lãnh thổ ở nước ngoài mà Điều 74 được áp dụng. Bất kỳ cộng đồng lãnh thổ khác tạo ra, nếu cần thiết, để thay thế một hoặc nhiều cộng đồng quy định của khoản này sẽ được tạo ra bởi quy chế.

Cộng đồng lãnh thổ có thể đưa ra quyết định trong tất cả các vấn đề phát sinh theo quyền hạn tốt nhất có thể được thực hiện ở cấp mình.

Trong các điều kiện quy định của quy chế, các cộng đồng này sẽ được tự quản thông qua Hội đồng bầu và có trách nhiệm có quyền lực để làm cho các quy định về các vấn đề trong phạm vi thẩm quyền của mình.

Trong cách thức cung cấp cho một đạo luật thể chế, trừ trường hợp các điều kiện cần thiết cho việc thực hiện các quyền tự do công cộng hoặc của một quyền được Hiến pháp bảo lãnh bị ảnh hưởng, các cộng đồng lãnh thổ hoặc các hiệp hội đó có thể, nơi cung cấp được thực hiện theo quy chế hoặc quy định, như là trường hợp có thể được, làm tổn hại trên cơ sở thử nghiệm cho mục đích hạn chế và thời gian quy định đặt ra quy chế hoặc quy định của Chính phủ thực hiện các quyền hạn của mình.

Không có cộng đồng lãnh thổ có thể thực hiện thẩm quyền đối với người khác. Tuy nhiên, khi thực hiện quyền lực đòi hỏi phải có hành động kết hợp của các cộng đồng lãnh thổ, một trong những cộng đồng hoặc một trong các hiệp hội của họ có thể được ủy quyền theo luật tổ chức hành động kết hợp.

Trong các cộng đồng lãnh thổ của nước Cộng hòa, đại diện Nhà nước, đại diện cho mỗi thành viên Chính phủ, sẽ chịu trách nhiệm cho lợi ích quốc gia, giám sát hành chính và phù hợp với quy định của pháp luật.

Điều 72-1.

Các điều kiện trong đó các cử tri trong mỗi cộng đồng lãnh thổ có thể sử dụng quyền kiến nghị để yêu cầu cho một vấn đề trong phạm vi quyền hạn của cộng đồng được đưa vào chương trình nghị sự của hội thảo luận của nó được xác định theo quy chế.

Trong các điều kiện xác định bởi một đạo luật thể chế, dự thảo quyết định, hành vi trong phạm vi quyền hạn của một cộng đồng lãnh thổ có thể, theo sáng kiến của sau này, được gửi cho một quyết định của cử tri cho biết cộng đồng bằng phương tiện của một cuộc trưng cầu.

Khi tạo ra một cộng đồng lãnh thổ đặc biệt hoặc thay đổi tình trạng của tổ chức của nó đã được dự tính, quyết định có thể được thực hiện bởi quy chế tham khảo ý kiến các cử tri đăng ký trong các cộng đồng có liên quan. Các cử tri cũng có thể được tư vấn về những thay đổi ranh giới của các cộng đồng lãnh thổ trong các điều kiện xác định bởi quy chế.

Điều 72-2.

Cộng đồng lãnh thổ được hưởng doanh thu của họ có thể xử lý một cách tự do trong điều kiện xác định bởi quy chế.

Họ có thể nhận được tất cả hoặc một phần số tiền thu thuế của tất cả các loại. Họ có thể được ủy quyền theo luật để xác định cơ sở đánh giá và tỷ lệ của chúng, trong giới hạn quy định bởi quy chế đó.

Thuế doanh thu và doanh thu khác của các cộng đồng lãnh thổ có trách nhiệm, đối với từng loại của cộng đồng lãnh thổ, đại diện cho một phần quyết định của doanh thu của họ. Các điều kiện cho việc thực hiện các quy tắc này được xác định bởi một đạo luật thể chế.

Bất cứ khi nào các quyền hạn được chuyển giao giữa chính phủ trung ương và các cộng đồng lãnh thổ, doanh thu tương đương cho việc thực hiện những quyền hạn cũng sẽ được chuyển giao. Bất cứ khi nào có hiệu lực của các cường quốc mới được tạo ra hoặc mở rộng là tăng chi phí sẽ do cộng đồng lãnh thổ, doanh thu được xác định bởi quy chế sẽ được phân bổ cho các cộng đồng nói.

Cơ chế Equalisation nhằm mục đích thúc đẩy bình đẳng giữa các cộng đồng lãnh thổ được quy định theo quy chế.

Điều 72-3.

Cộng hòa sẽ công nhận các quần thể ở nước ngoài trong nhân dân Pháp trong một lý tưởng chung của sự bình đẳng, tự do và tình huynh đệ.

Guadeloupe, Guyane, Martinique, La Réunion, Mayotte, Saint-Barthélemy, Saint-Martin, Saint-Pierre-et-Miquelon, quần đảo Wallis và Futuna và Polynesia thuộc

Pháp sẽ được điều chỉnh bởi Điều 73 liên quan đến bộ phận ở nước ngoài và các khu vực và cho cộng đồng lãnh thổ được thành lập theo đoạn cuối cùng của Điều 73, Điều 74 cho các cộng đồng khác.

Tình trạng của New Caledonia sẽ được điều chỉnh theo tiêu đề XIII.

Các hệ thống lập pháp và tổ chức đặc biệt của miền Nam Pháp và vùng lãnh thổ Nam Cực và Clipperton được xác định theo quy chế.

Điều 72-4.

Không có thay đổi tình trạng theo quy định của Điều 73 và Điều 74 đối với toàn bộ hoặc một phần của bất kỳ một trong những cộng đồng mà đoạn thứ hai của bài viết 72-3, sẽ diễn ra mà không có sự đồng ý trước của cử tri trong cộng đồng có liên quan hoặc một phần của một cộng đồng đang được tìm kiếm theo cách thức quy định của đoạn dưới đây. Sự thay đổi tình trạng được thực hiện bởi một đạo luật thể chế.

The President of the Republic may, on a recommendation from the Government when Parliament is in session or on a joint motion of the two Houses, published in either case in the *Journal Officiel* , decide to consult voters in an overseas territorial community on a question relating to its organisation, its powers or its legislative system. Where the referendum concerns a change of status as provided for by the foregoing paragraph and is held in response to a recommendation by the

Government, the Government shall make a statement before each House which shall be followed by debate.

Điều 73.

In the overseas departments and regions, statutes and regulations shall be automatically applicable. They may be adapted in the light of the specific characteristics and constraints of such communities.

Those adaptations may be decided on by the communities in areas in which their powers are exercised if the relevant communities have been empowered to that end by statute.

By way of derogation from the first paragraph hereof and in order to take account of their specific features, communities to which this article applies may be empowered by statute to determine themselves the rules applicable in their territory in a limited number of matters that fall to be determined by statute.

These rules may not concern nationality, civic rights, the guarantees of civil liberties, the status and capacity of persons, the organisation of justice, criminal law, criminal procedure, foreign policy, defence, public security and public order, currency, credit and exchange, or electoral law. This list may be clarified and amplified by an Institutional Act.

The two foregoing paragraphs shall not apply in the department and region of La Réunion.

The powers to be conferred pursuant to the second and third paragraphs hereof shall be determined at the request of the relevant territorial community in the conditions and subject to the reservations provided for by an Institutional Act. They may not be conferred where the essential conditions for the exercise of civil liberties or of a right guaranteed by the Constitution are affected.

The setting up by statute of a territorial community to replace an overseas department and region or a single Deliberative Assembly for the two communities shall not be carried out unless the consent of the voters registered there has first been sought as provided by the second paragraph of article 72-4.

Article 73 ⁽¹⁾.

In the overseas departments and regions, statutes and regulations shall be automatically applicable. They may be adapted in the light of the specific characteristics and constraints of such communities.

Those adaptations may be decided on by the communities in areas in which their powers are exercised if the relevant communities have been empowered to that end by statute or by regulation, whichever is the case.

By way of derogation from the first paragraph hereof and in order to take account of their specific features, communities to which this article applies may be empowered by statute or by regulation, whichever is the case, to determine themselves the rules applicable in their territory in a limited number of matters that fall to be determined by statute or by regulation.

These rules may not concern nationality, civic rights, the guarantees of civil liberties, the status and capacity of persons, the organisation of justice, criminal law, criminal procedure, foreign policy, defence, public security and public order, currency, credit and exchange, or electoral law. This list may be clarified and amplified by an Institutional Act.

The two foregoing paragraphs shall not apply in the department and region of La Réunion.

The powers to be conferred pursuant to the second and third paragraphs hereof shall be determined at the request of the relevant territorial community in the conditions and subject to the reservations provided for by an Institutional Act. They may not be conferred where the essential conditions for the exercise of civil liberties or of a right guaranteed by the Constitution are affected.

The setting up by statute of a territorial community to replace an overseas department and region or a single Deliberative Assembly for the two communities

shall not be carried out unless the consent of the voters registered there has first been sought as provided by the second paragraph of article 72-4.

Điều 74.

The Overseas territorial communities to which this article applies shall have a status reflecting their respective local interests within the Republic.

This status shall be determined by an Institutional Act, passed after consultation of the Deliberative Assembly, which shall specify:

- the conditions in which statutes and regulations shall apply there;
- the powers of the territorial community; subject to those already exercised by said community the transfer of central government powers may not involve any of the matters listed in paragraph four of article 73, as specified and completed, if need be, by an Institutional Act;
- the rules governing the organisation and operation of the institutions of the territorial community and the electoral system for its Deliberative Assembly;
- the conditions in which its institutions are consulted on Government or Private Members' Bills and draft Ordinances or draft Decrees containing provisions relating specifically to the community and to the ratification or approval of international undertakings entered into in matters within its powers.

The Institutional Act may also, for such territorial communities as are self-governing, determine the conditions in which:

- the *Conseil d'État* shall exercise specific judicial review of certain categories of decisions taken by the Deliberative Assembly in matters which are within the powers vested in it by statute;

- the Deliberative Assembly may amend a statute promulgated after the coming into effect of the new status of said territorial community where the Constitutional Council, acting in particular on a referral from the authorities of the territorial community, has found that statute law has intervened in a field within the powers of said Assembly;

- measures justified by local needs may be taken by the territorial community in favour of its population as regards access to employment, the right of establishment for the exercise of a professional activity or the protection of land;

- the community may, subject to review by the central government, participate in the exercise of the powers vested in it while showing due respect for the guaranties given throughout national territory for the exercising of civil liberties.

The other rules governing the specific organisation of the territorial communities to which this article applies shall be determined and amended by statute after consultation with their Deliberative Assembly.

Article 74-1.

In the Overseas territorial communities referred to by Article 74 and in New Caledonia, the Government may, in matters which remain within the power of the State, extend by Ordinance, with any necessary adaptations, the statutory provisions applying in mainland France, or adapt the statutory provisions applying, to the specific organization of the community in question, provided statute law has not expressly excluded the use of this procedure for the provisions involved.

Such Ordinances shall be issued in the Council of Ministers after receiving the opinion of the relevant Deliberative Assemblies and the *Conseil d'État*. They shall come into force upon publication. They shall lapse if they are not ratified by Parliament within eighteen months of their publication.

Điềù 75.

Citizens of the Republic who do not have ordinary civil status, the sole status referred to in Article 34, shall retain their personal status until such time as they have renounced the same.

Article 75-1.

Regional languages are part of France's heritage.

TITLE XIII

TRANSITIONAL PROVISIONS PERTAINING TO NEW CALEDONIA

Điều 76.

The population of New Caledonia is called upon to vote by 31 December, 1998 on the provisions of the agreement signed at Nouméa on 5 May, 1998, published in the *Journal Officiel* of the French Republic on 27 May, 1998.

Persons satisfying the requirements laid down in article 2 of Act No. 88-1028 of 9 November, 1988 shall be eligible to take part in the vote.

The measures required to organize the voting process shall be taken by decree adopted after consultation with the *Conseil d'État* and discussion in the Council of Ministers.

Điều 77.

After approval of the agreement by the vote provided for in article 76, the Institutional Act passed after consultation with the Deliberative Assembly of New Caledonia shall determine, in order to ensure the development of New Caledonia in accordance with the guidelines set out in that agreement and in the manner required for its implementation:

- those of the State's powers which are to be definitively transferred to the institutions of New Caledonia, the applicable time frame and the manner in which said transfer shall be proceeded with, together with the apportionment of expenditure arising in connection therewith;
- the rules governing the organization and operation of the institutions of New Caledonia, in particular the circumstances in which certain kinds of decisions taken by the Deliberative Assembly of New Caledonia may be referred to the Constitutional Council for review before publication;
- the rules concerning citizenship, the electoral system, employment, and personal status as laid down by customary law;
- the conditions and the time limits within which the population concerned in New Caledonia is to vote on the attainment of full sovereignty.

Any other measures required to give effect to the agreement referred to in article 76 shall be determined by statute.

For the purpose of defining the body of electors called upon to elect members of the Deliberative Assemblies of New Caledonia and the provinces, the list referred to in the Agreement mentioned in Article 76 hereof and Sections 188 and 189 of Institutional Act n° 99-209 of March 19, 1999 pertaining to New Caledonia is the

list drawn up for the ballot provided for in Article 76 hereinabove which includes those persons not eligible to vote.

Articles 78 to 86 repealed

TITLE XIV

ON THE FRENCH-SPEAKING WORLD AND ON ASSOCIATION AGREEMENTS

Điều 87.

The Republic shall participate in the development of solidarity and cooperation between States and peoples having the French language in common.

Điều 88.

The Republic may enter into agreements with States which wish to associate with it in order to develop their civilizations.

TITLE XV

ON THE EUROPEAN UNION

Article 88-1.

The Republic shall participate in the European Union constituted by States which have freely chosen to exercise some of their powers in common by virtue of the Treaty on European Union and of the Treaty on the Functioning of the European Union, as they result from the treaty signed in Lisbon on 13 December, 2007.

Article 88-2.

Statutes shall determine the rules relating to the European arrest warrant pursuant to acts adopted by the institutions on the European Union.

Article 88-3.

Subject to reciprocity and in accordance with the terms of the Treaty on European Union signed on 7 February 1992, the right to vote and stand as a candidate in municipal elections shall be granted only to citizens of the Union residing in France. Such citizens shall neither hold the office of Mayor or Deputy Mayor nor participate in the designation of Senate electors or in the election of Senators. An Institutional Act passed in identical terms by the two Houses shall determine the manner of implementation of this article.

Article 88-4.

The government shall lay before the National Assembly and the Senate drafts of European legislative acts as well as other drafts of or proposals for acts of the

European Union as soon as they have been transmitted to the Council of the European Union.

In the manner laid down by the Rules of Procedure of each House, European resolutions may be passed, even if Parliament is not in session, on the drafts or proposals referred to in the preceding paragraph, as well as on any document issuing from a European Union Institution.

A committee in charge of European affairs shall be set up in each of the Houses of Parliament.

Article 88-5 ⁽¹⁾.

Any Government Bill authorizing the ratification of a treaty pertaining to the accession of a state to the European Union shall be submitted to referendum by the President of the Republic.

Notwithstanding the foregoing, by passing a motion adopted in identical terms in each House by a three-fifths majority, Parliament may authorize the passing of the Bill according to the procedure provided for in paragraph three of article 89.

Article 88-6

The National Assembly or the Senate may issue a reasoned opinion as to the conformity of a draft proposal for a European Act with the principle of

subsidiarity. Said opinion shall be addressed by the President of the House involved to the Presidents of the European Parliament, the Council of the European Union and the European Commission. The Government shall be informed of said opinion.

Each House may institute proceedings before the Court of Justice of the European Union against a European Act for non-compliance with the principle of subsidiarity. Such proceedings shall be referred to the Court of Justice of the European Union by the Government.

For the purpose of the foregoing, resolutions may be passed, even if Parliament is not in session, in the manner set down by the Rules of Procedure of each House for the tabling and discussion thereof. Such proceedings shall be obligatory upon the request of sixty Members of the National Assembly or sixty Senators.

Article 88-7

Parliament may, by the passing of a motion in identical terms by the National Assembly and the Senate, oppose any modification of the rules governing the passing of Acts of the European Union in cases provided for under the simplified revision procedure for treaties or under judicial cooperation on civil matters, as set forth in the Treaty on European Union and the Treaty on the Functioning of the European Union, as they result from the treaty signed in Lisbon on December 13, 2007.

TITLE XVI

ON AMENDMENTS TO THE CONSTITUTION

Điều 89.

The President of the Republic, on the recommendation of the Prime Minister, and Members of Parliament alike shall have the right to initiate amendments to the Constitution.

A Government or a Private Member's Bill to amend the Constitution must be considered within the time limits set down in the third paragraph of article 42 and be passed by the two Houses in identical terms. The amendment shall take effect after approval by referendum.

However, a Government Bill to amend the Constitution shall not be submitted to referendum where the President of the Republic decides to submit it to Parliament convened in Congress; the Government Bill to amend the Constitution shall then be approved only if it is passed by a three-fifths majority of the votes cast. The Bureau of the Congress shall be that of the National Assembly.

No amendment procedure shall be commenced or continued where the integrity of national territory is placed in jeopardy.

Hình thức cộng hòa của chính phủ không phải là mục tiêu của việc sửa đổi bất kỳ .

TITLE XVII

(REPEALED)

CHARTER FOR THE ENVIRONMENT

The French People,

Having considered that

Natural resources and equilibria have conditioned the emergence of mankind;

The future and very existence of mankind are inextricably linked with its natural environment;

The environment is the common heritage of all human beings;

Man exerts ever-increasing influence over the conditions for life and over his own evolution;

Biological diversity, the fulfilment of the individual and the progress of human societies are affected by certain types of consumption or production and by excessive exploitation of natural resources;

The safeguarding of the environment is a goal to be pursued in the same way as the other fundamental interests of the Nation;

In order to ensure sustainable development, choices designed to meet the needs of the present generation should not jeopardise the ability of future generations and other peoples to meet their own needs,

Hereby proclaim:

Art 1 – Each person has the right to live in a balanced environment which shows due respect for health.

Art 2 – Each person has a duty to participate in preserving and enhancing the environment.

Art 3 – Each person shall, in the conditions provided for by law, foresee and avoid the occurrence of any damage which he or she may cause to the environment or, failing that, limit the consequences of such damage.

Art 4 – Each person shall be required, in the conditions provided for by law, to contribute to the making good of any damage he or she may have caused to the environment.

Art 5 - When the occurrence of any damage, albeit unpredictable in the current state of scientific knowledge, may seriously and irreversibly harm the

environment, public authorities shall, with due respect for the principle of precaution and the areas within their jurisdiction, ensure the implementation of procedures for risk assessment and the adoption of temporary measures commensurate with the risk involved in order to deal with the occurrence of such damage.

Art 6 - Public policies shall promote sustainable development. To this end they shall reconcile the protection and enhancement of the environment with economic development and social progress.

Art 7 – Each person has the right, in the conditions and to the extent provided for by law, to have access to any information pertaining to the environment in the possession of public bodies and to participate in the public decision-making process likely to affect the environment.

Art 8 - Education and training with regard to the environment shall contribute to the exercising of the rights and duties set out in this Charter.

Art 9 - Research and innovation shall contribute to the preservation and development of the environment.

Art 10 - This Charter shall inspire France's actions at both a European and an international level.